

DİCLE'NİN GÜNLÜĞÜ

Dicle AYDIN'a

1. Gün

Sessizlik bir sokak, böyle diyorum
Ve bir gülden istekle melekler yaratıyorum avuçlarımda
Bu yüzdendedir kimbilir, seçkin dip akıntılarında
Hüküm arıyorum yorulup yorulup dilime.
Rengim bir iç yaşamın bilmezleridir.
Ay benim ezberimle anılıyor
Çünkü yüze yerleşmiş kıvrımda duruyor hayat

2. Gün

Zaman uğradığım bir yerdir
Böyle diyorum ve bir damlanın gürültüsünde
Kuşatılmış ne varsa
Yanlış bir isyan gibi duruyor
Ey! diyorum, beni kim keşfedecek
Çünkü hayat akan suda
Temiz bir hatıramdır

3. Gün

Dalgınlık sonsuza uzanıyor
Tutup hayatın boşluklarını
Sabırsızlığın kirli eleğinden geçirip
B k lmeyle, yenilgiyle, ölülere değer biçerek
Yani kabuk nasıl  atlarsa
Bütün taşları yerinden etmenin vurgusuyla
Dolduruyorum bir bakışın kısalığında.
Böyle dediysem gelecek b y yordur.
Bir  ıttırmanın gecikmiş  ağırışımıyla

4. Gün

Gizlilik yalanın bir ucu.
Bir ıslığı eğip geçerek
İnsanın ilk aşkına benzermiş
Usulca bir ek yapıp çekiliyorum:
İnsanın ilk ölümüne de benzer
Bu yüzden upuzun Fırat'tır
Mayıs'tan bu yana yandığım hayat

Bütün sular g  ebedir.

5. Gün

Herkes bir umudu sabahlıyor
Geyiklerin korkuları
Uzun bir şiire eksik alıntı oluyor
Zulüm sussun zulüm sussun
Çocuklar denizlere kalsın, sevmenin diliyle

Suya değen karıncanın
bakışlarını deniyorum .

6. Gün

Göğün katlarını sayarken
Bir derinliğe yaslandım
Meğer ki güneşi de saymışım
Meğer ki benden sonraymış giz
Umulur .

Nehir sularına g m n beni.

7. Gün

Eski bir sıcağı tutuyorum uykularımda
Hayallerime uygun yüzler buluyorum
Sevmek insanın sınırlarını genişletir
Bunu, kuşlar bir eşiği aşarken düşünüyorum
Seviyorum seni çaresiz bir vatanken
Yıldızların acısını duyan  ocuk yüzümle

Bu toprağın sonrasıydım.

8. Gün

İyi şeylerden s z len bir nehir gibi
Durmadan mezarsızlığım birikiyor
Ey sabır! tut beni
Benim  ş d ğ m de oluyor
Çünkü oyukta darbelendim
Çünkü ertelendim cümle alemin salgınında.
Ki babam eğip geçmiştir
kime sorsan yalnızlığı
Annem ki upuzun bir kadındır
Amed gecelerinde umudun tonlarını dener, gizlice
Ey suyun usulunca toplandığım!
Sosin'le dokunsun tenime hayat
Çünkü ağlamak da bir adrestir.

9. Gün

Ablam, aşk çiçeğin ağzıdır, derdi
O günden sonra bütün ovalar
Sararmış yapraklar ve dağlar
sever oldu beni
Çünkü durmadan kavuştuğum, çünkü Fırat
Bir ezgiyle gidilen inanılmazlığıydı buluşmalarımızın.

Bir hikmetin sualiyim
Taşmaktan geliyorum.

10. Gün

Kırk kere yola düştüm

Gül saklıyorum, çırpınarak gül nehirlerle
Ey dünyanın halleri
Şimdi gitsem, dağlar yalnızdır.

Zamana başlıyorum:	F	D
	ı	i
	r	c
	a	l
	t	e

- İstedim ki bütün sular sana aksın Fırat !
- istedim ki bütün sular sana aksın Dicle !

GÜNAYDIN YERYÜZÜ

Nil iniltum remanebit.*

*Öcü alınmadık hiçbir şey kalmayacaktır.

Adam

Güneşin nemli taraflarına doğru eğilip
Bir çocuğun ayakkabısını bağladı ilkin
Saçlarını taradı. Görsen, atlar kışniyordu
Parmaklarında

- İnsan bu arada çıldırmak istiyor . Sahici
kılmak istiyor her şeyi-

Tüm itliğimi takınıp taş attım ona
Güneş gibi dağıldı taş.

Bir kadın gülerek memesini gösterdi
Hayat hakkında acayip şeyler düşündüm
Tüm o düşündüklerimi alıp gözlerine yerleştirdi adam
Eğilip memesinden öptüm kadının
Ağzım, gözüm, kanım ıtırdı artık.

Bu sabah yerimi dört kez değiştirdim
Adam, dünyanın dönüşüne çarptı çığlığını
Fırat, dedi, Fırat ! Suyun akışı hızlandı.
Bahçeler bostanlar derken ağaçlar budadı
Budanan yerlerden bir şey aktı.
-İnsan bazen çıldırabiliyor-
Bazen gözyaşımı yıldızların uzaklığına akıttığım olmuştur.
Kalbimde telaşın çiçekleri ile sakil
Dağlardan esen karanfil kokusuyla yanık ve hür
Adam, göğün katlarını çocukluğumuza yaydı
Bir masa bir sandalye:
Oturup unutmamayı yazdı.

Mısır'da ehamlar yapılmadan önce
Korkuya biçim veren insanlardı.
Po ırmağı, Grek tanrı ve tanrıçaları...
İşte dedi, derin derin esneyerek
Hindistan'ın hoşgörüsü yumuşak huylu tanrılarındandır.
Sonra alnındaki kırışıklıkları saydı
Gözlerimle gördüm üç tanesinde, tam üç tanesinde
Derin iki ırmak gibi acılar akıyordu
Biz buna Zilan diyoruz, deyip esnemeyi bitirdi.

1948'de dünyanın en eski, en güzel
En çıplak, cetvelleri kıskandıracak kadar düz
Her sokağında ayrı bir peygamber kelamıyla yorgun
Yağmur ve hasreti, balık ve ateşi
Sesin bükülüşleriyle acıyı uyuma yerleştiren
Riha, Urfa, Edesa ne dersin de
İşte böyle tüm sıfatlarla sarhoş bir şehirde
Doğurmuş beni annem Üveyş. Babam Ömer'dir.
Alnımda yıldız başımda hâleler ne gezer!
Bunları kendim yarattım çok sonraları.
Çocukken uğur toplardım, yolmaya giderdim
Babamın avazından tam yetmiş yedi depreme
kapı açtım dam üstünde
Her seferinde yıkılıp yıkılıp yeniden yaptım kendimi
Bir de çeşmeler arardım, bir damla suda
Dünyanın buharlaşmasına tanıklıklar için
Yıllar yılı Üveyş ile üveyikleri bir saydım
Ta ki kuşların benden al yazma al basma
Tülbent isteyemediklerini anlayana kadar.
Ben tırnaklarımı kemirdim bahçelere dadandım
Çok sonraları ağlamanın onuruna da vardım
yarım gittiğinde
yarım mavi yarım beyaz yarım Hakî idi.

(Kapıyı kapadım
Bulutların yufkalığını göğe yakıştıramıyorum bugünlerde
Bugünlerde kendimden yola çıkarak
Kös, davul, mızrak ve oklarla Malazgirt'i
Alpaslan'ın bindiği atı, otağını
Ama bir de bak itiraf ediyorum, yalanım yok
Haremimi merak ediyorum, iyi bir niyetle.
Kukumav kuşu, şahin, baykuş ve diğerleri
Islık çaldığımız için bizi benimsemezler.
Gözünü sevdiğimin Mervani beyi
Üçyüz altmış beş odalı bir saray yaptırmış da
Boş kalmasın diye her odasına bir kadın...
Onun acısını şimdi ben çekiyorum.
Kapıyı kapadım.
Elimi ısırarak göz yaşlarıma varıyorum.
Dağ Kapı'dan Mardin Kapı'ya nal seslerini
toplayarak iniyorum.
Öksürünce bir bakıyorum ki her gün bir kadın sevmişim)

Peki ne yapacağız bundan böyle, evet, ne yapacağız?
Aklıma bir şey takılıyor aniden
Necip Fazıl'ın konferansındaydı, bundan yıllar önce
Onu dinlerken birden bizim oranın kadınlarına
Çiçekler sunasım geldi. Dün gibi hatırlıyorum
Bir sandalyeye oturmuştum. Güya ağaçlarımız kurumuş
Ben renkler arıyorum çiçeklere. Sonra bir bağ
Bir bağ derken kadınları çiçeklere boğuyorum
Evet. Ne yapacağız?
Bunu kırk kez sordum kendime
Ben sordukça düşüp dizlerini kanatıyordu çocuklar
Bin doküzyüz yetmiş üç yılında bu yüzden
Baraj ve toplantıyı bağdaştırmayı başardım.
Varın siz bulun çocuklar niye beni sever
Aslında benim ördüklerim urganlardır, biliyordum
Annem de hep derdi zaten: Yalnız kalacaksın!
Ama işte can damarım attıkça duramıyorum
Bizim Fuad da bıyıklarının gürlüğü kadar
Ta o günden bu yana amansız bilir
Dizi kanamış çocuklara dayanamam.

Yumruğumu sıkıyorum
Tüm gücümü toplayıp bağıyorum:
Elimde iğne elimde iğne
Siz ölçün kuyunun derinliğini.

(Hal bu ki çok söyledim derin söyledim
tüm günleri uzattım, ben uzattım
Bir çarşambanın tam ortasında çıplak olduğumu görünce
Başladım korkmaya
Avluya abdest alan semaha duran
bir şey vardı sesimde
Gidip elimi yıkadım su içtim
Güneş batmadan önce tüm şehri dolaşınca
Ev kızlarının uğraşlarıyla sarsıldığımı hissettim
Tanrım! Bende bir gün öpülerek uyanmak istiyorum.
Ağzı var sabahı yok
Arkadaş! Ben bunu kabul etmiyorum
Deniz kalbimi yalıyor. Kadınlarla dalaşıyorum
Durmadan.

-Gülle uzlaşmayı tıraş olduktan sonra öğrendim-)

1984'e geldiğimizde, diye başaldı
(Birden gök yarıldı, deniz ve dağ
Ayaklarının dibinde korkuyla buluştu)
Karanfil çiğniyorum kibarca solumak için
Israrla ayaklarıma akıyorum
O zamanlar sebebini bilmiyorum tabi
Arkadaşlarım vardı. İnceydiler naziktiler haindiler
Neyse ben hâlâ ayaklarıma bakıyorum
Ağır başlı arkadaşlarım vardı
Bu arada ayaklarıma bir hareket
Kalın suların tatlı suların duasıyla
Bastığım yerde, dudaklarımın teneşirinde
Kadınlar için, Mazlum ve Hayri için
Taş çatlıyor ve bir gül olmak diyorum.
Ben buna kayada gül olmak diyorum.

(Yıllarca saz çalmaya heves ettim
Sabrım hevesim kadar büyük değildi, öğrenemedim
Şimdi, otuz dördümde, bir arkadaşım
Kocaman ellerinin aklığını gösterip
Bu arada sadece ağzından soluyarak
- Sen saz öğren! dedi
Emredersiniz! Elbette, mutlaka , şüphesiz
Kesinlikle ve dahi)

Bıyıklarım daha terlememişti
Öğrenciydim. Zaten kırk yıldır, elli yıldır
Yüz diyorum bin diyorum yıldır öğrenciyim.
Başım kırılıp kırmızının bu toprağın rengi
Olduğunu gördüğümde, öğrenciydim.
Babam ki çok severim halini halsizliğini
Saflığa gerçek ölçüler verdiğiinde bir gün
Önce yüzünü yıkamıştı, eline su döküyordum
Yüzünü kuruladı havluyu omzuna attı
Ne benim ne de kendisinin farkındaydı
Diyeceğim ama tamda böyle. Bahçeden gelmişti.
Yorgundu. Tabakasını çıkarıp sigara sardı.
Bir yudum bir yudum derken
Dumana karışır gibi oldu. Şimdi çıkıp damlara
Akşamın bu saatinde avazını deneyecek,dedim
Geriye yaslandı. Çardaktaydık
Öylece uyudu, huzurla.
O gece kabusları içinde uyurken
Rüyama geldi. Tam elli yıldır hâlâ
Her sabah yastığımın altında bir sigara kağıdı.

(İçimde tuhaflıklar gezdirim
Diyorum ki mesela ciğerinin gücüyle fırtınalar kopar
Yorganı yakmak yetmez, bu iş bitsiz de olmalı.
Bir : Kavis çizmek hep rüzgarın işi olmamalı
İki :Kınanın kadınlar ve ellerle özdeşleştirilmesine
kesin olarak karşı durulmalı.
Üç : Amed'i bir kadın olarak düşünmeli
Çünkü hayatın ısrarı ve tüm incelikleriyle
Sokak sokak gezdiğimiz yalan dolan gecelerinde
Ağacı ağaç olarak görüyordum
şimdi ayıplıyorum.
Amcam öyle bir kaval çalardı ki
Hakikat ş ki suyun akışında bir hüzün hissederdim.
Bunu da dört diye işaret ettim.
Bizim yollar silkindi haykırdı, Urfa Kapı'dan başlayarak
Acılı ve yorgunca esneyip
Kocalarına ter kokusundan ıssızlığa yollanan kadınlarımıza
Kapılar açtı.)

Öğrenciyken bir yazı yazmıştım

Asker hocam çok sevmiştii

Neler mi vardı yazıda:

Kırk beş derece sıcaklıkta yolma nasıl yapılır

Benim, annemin, kardeşlerimin elleri niye çatlar

Başımız kırıldığında intikam alma yöntemleri

- Bu işin ustası olduğumu belirtmeme gerek yoktur sanırım. O amansız şartlarda iyi bir taş atıcısı olmak gerekir. Şöyle iyi bir kamuflajdan sonra zamanı geldiğinde huruççç!-

Kuş avlamanın gerekli olduğu zamanlar hangileridir

- Amansız bir avcı olmadım, asla! Ne zaman ki kanımın aslanları gözlerime hücum ettiklerinde biraz oyun , biraz hevesle çocuk kahkahalarını etrafımda toplamak için, çocukluğumu yaşayabilmek için, çakıllar tufanında ,koyunlar geçerken tozu dumana katmalarından korunmak için, gelecekte omzuma yüklenecek ağırlıkları o zamanlarda sezmiş olduğum için kuş avladım.

Kanı hâlâ ellerimdedir.

Yazıda neler mi vardı :

Darı ekmeğinin ağzımda yayılışı, içtiğim ayranların

Testi serinliği.

(Demek kar yağacak öyle mi?

Ne zamanki ardıç gördüğümde

Evirdim çevirdim bizim oranın ağaçlarına

ün kattım.

Parsların hayır duasıyla karanlığa yaslanıp

Dişlerimi bile dim , kuruyan yaprakları hafifseyerek

Sessizliğin çayırları yandı yıkıldı

Aklar denizine yol aldı.)

Neler mi vardı yazıda:

Çocukları toplayıp namaza niyaza durmam

Dualar okurken döktüğüm gözyaşları

Uçmam uçmam uçmam...

Kızlarla oyun oynamam . Bana

Gülüşlerinin sıcak Kürt tazeliğiyle inanmaları

-Dövmelerin bir açlıkla yüzlerinde durduklarını

bilirim. İsteyen orada göğün patlaması kadar

yılkı atlarının deli koşmalarını görebilir.

Aklın hengamesi kalbin mihrâbı da oradadır.

Irmağın getirdikleri hâlâ o kızların

yüzlerinde seğirir. Görecek göz gerek-

Böğürtlen topladığımız dereler, ayağıma batan

Diken. Her gece eve dönmemi bekleyen annem vardı, yazıda.

(Geniş pencereden havanın tadını tuzunu alırcasına
Kocaman soludum. ıkıp Diyarbakır'ı Diyarbakır
Yaptım. Gök kalaylanmıştı. Oturmuş leğenin önüne
Kocasının ayaklarını yıkıyordu bir kadın. Birden
Beyaz başörtüsü kaydı. Göz göze geldik.
Ölçtüm biçtim hesapladım:
Gözlerine sezgi diye ad verdim.

Murat iyi yapmamış! Bingöl'ün içinden
Şehri tam ortasından ikiye bölecek şekilde
Akışına yön vermeliydi. Böyle düşüncelerle
Çalkalanıyorum. Bazen sokaklar, tüm tarihiyle
Diyarbakır yetmiyor. Aklımın yasak meyveleriyle
Sıkıntımı döllüyorum bende.)

Karasungur, aksungur, sungur.

Benim arkadaşlarımdan kuşlara özenen bir güzelliği vardı

Kırk kez söyledim, yalvardım yakardım:

Vurulursunuz!

Vurulursunuz dedikçe, onlar teleklerini

Güz yağmurlarında ıslatır, susmanın

Yörüngesinde ağlayan insanlar gibi kümelenirlerdi

Vurulursunuz!

Bunu gereğince söyledim. Ateşi yadsımadan

Geceyi bilerek. Sürülmemiş toprakların demini

Yoklayan bir çiftçi gibi ivecen ilk yağmur damlasının

Ensemden sırtıma dalması gibi ürkek ama düşünceli

Aklımın sabahlarıyla diri diri söyledim

Vurulursunuz!

Karasungur, aksungur

Mehmet hoca, güzel arkadaşım!

Beni güzelleştiren ormansın.

Seni kayaların görkemiyle cemlerin tılsımıyla

korumak istedim

Vurulmaya yazılmıştın.

Sıfır değil de onun altına bakmak gerek

Bir rüyayı anlatıyorum size, iyi dinleyin
Bir rüyanın gündüzlerini, ışıgın yolu aydınlatmayan
Cııızlığını, ovanın kulaklara dolan kirli seslerini.
Benim sevmek dediğim: Kendiniz için
Acı çekmekle başladı. Tarihin çınlayan sesini
Bu yüzden, evet, bu yüzden öğrenlerde değil
Aşk için dökülen göz yaşlarını gecelerden sabahlara
Akıta akıta bugün duydum. Bir kez ben
Yıllarca (on ya da yirmi yıl, sınırını siz koyun)
Toprak ve onur dediğimiz o katıksız yaranın,
Aşka inanıp nefesimi küçölterek bulut ve sisin,
Karanfil, zambak ve de işte tüm kokuların,
Yüzümün her çizgisine bir hayatı yükleyerek denizin,
Temiz havanın ve dağ kokusunun özlemini çeken
Kalbimle bir odada sözün işçiliğine soyunarak
Yürüdüm yürüdüm yürüdüm
Ta ki ayaklarım safi gül olana kadar.

(D n tüm gün yeteneklerimi denedim. Sesim
Öyle ağulu ki avutmak istediklerim
Bir bir kaçıyor benden . Őehitlik‘te birinin
Kolundan tutup, kızım! dedim, beni niye
Umutsuz bırakıyorsunuz? Sonra sesime
Çiçeklerden  ns z ekleyerek inandıklarımı sıraladım.
Kızın gözlerinde ateő. Hiç tereddüt etmeden
o ateşe daldım.)

Yokuşa doğru yönümü çevirdim. Yürümek
İstiyorum ama şenlik mi acı mı ağır basacak
İçimde kestiremiyorum. Aha! Dedim yaprağın ayasında
Kükreyen gece ve gündüzlerin arsız yağmurlarını
Görünce. Aha! Çamura batacak her şey.
Çamur der demez sanki öfke beni paylamış da
Kahrın çalılıkalarında yakılacak odunları gibi
Dudaklarım tutuştu. Gerçek çok ağırmış.
İnadına güzel oluyor güzel konuşuyorum.
Cesur değilim ben.
Dudağımdaki bu yangınlar beynimdeki
Doğruluk güllerinin acı yalayışlarıdır.

Bunlar umudun yüzümdeki ninnileridir. Al bunu Cuma!
Zaman senin ak saçlarında vakitsiz isyanların yenilgisine
Dur diyecek. Biz kalıntılardan ne güzel dağlar
Yarattık, değil mi Cuma? İyi giyin ve Ankara'da
O evde, gözümüzün ışıltısından taşan heyecanımızı
Bir yumruk yapıp herkese dağıttığımızı iyi anlat.
Güçbela anlat, Kerbela anlat.

Kış geçirdik. Sıra yaşadığımız baharlarda
Bu kez böyle olsun.

(Üşüyen adamlar gibi büzülüp, ellerim cebimde
Balkon ve bahçelere göz atarak, ufkun orada
Dağlarda kar nasıl erir, atlar dörtnala kalktıklarında
Boyun mu eğmiş olurlar bize, yoksa beklenmedik
Özgürlüklerin sezgisiyle yaralarını mı sağaltırlar...
Daha böyle nice şeyi bir vakit aklımda
Evirip çevirdim. Cevap bulamayınca yerine bıraktım.
Ne ki aklımı kemiren bir şey var:
Gökkuşağının altından geçince, diye çalındı kulağıma
Ne dilersen gerçekleşiyormuş. Doğru mu acaba?
Kalbimin takvimleri vuruluyor. Sesim de
Aklım da ayaklanıyor.

Ne kötü insanın dileyecek bir şeyinin olmaması.)

Kemal bizim eve hiç gitmedi
Sanırım evet, gidip annemin ellerinden pmedi
Çok yazık ki bir sabah uyanıp oralarda
Şöyle bir güzel gerinip
Elini yüzünü yıkadıktan sonra
Babamın ağızından bağırtılar almadı.
Annem beni nice muskalara boğandır.
Kemal! Al bu kalbin, bu gözlerindeki inancı bilemek
Bu işte güzel aklının coğrafiyasında
Sakinlikler içinde izdiğın dünyaya renk için
Muskalardır diyemedi. Olsun.
itleri aşan atlar gibi geride kalanlara
Gzyaşını sunan, öfkeden pay çıkaran güzel dostum!
Evet biz geleceğı şımartanlardık.
Senin o yürüdüğünde atlattıkların, soğuk sular
Solan bir ieğın doğrulatamadığımız kokusu
Madem dağlar uzaktır biz de ufka bakarız
Diyen sesin. Saçların vardı bir de saçların
Kalkışma gibi duran, kadınları sarhoş ve asi
Savaşan ve esmer kılan
Glşnn apalanması olan saçların.
Bekliyor hayat. Sen gelmekle bilinirsin.

(Delta ve aslanlar nedendir bilmem
uyumsuz iki söz alıyor yan yana geldiklerinde.
Köprüler yıkılacak! Yaz güneşi herkesi çarpacak!
Başımın ağrısını soğuk sular bile almıyor. Çıkıp
Bir hacamatçı arıyorum. Ben hep bir yerlerden
Çıkarım. Bir yerlere girdiğim görülmemiştir.
Amed'in hacamatçıları meşhurdur. Her şeye
Ata, ineğe, katır ve deveye, ölüyü diriye
Bugüne yarına, suya havaya, sese, sesin fasolarına
İp ve urgana hacamat atarlar. Başım ağırıyor.
Uykusuzluktandır. Günlerdir sevişmenin provalarıyla
Havayı yoğurdum yoğurdum, kaygılarımla kavuşmamaya
Anlamsız boyutlar kazandırımdı. Başım ağırıyor diyorum ya
Dediğim gibi oluyor. Dudaklarımı siliyorum.
Önümü ilikleyip bir dal reyhan koparıp kokluyorum.
Bir şey çatlıyor. Gök mü damar mı bardak mı
Bilmiyorum. Sonunda yağmur yağıyor. Başımı
Ağrımı, hacamatı, reyhanı yağmura veriyorum
Hıçkıra hıçkıra ağlıyorum.

Doğrudur, benim derdim kendimle
Doğrudur, aklımla öpüşüyorum.)

(Anlıyorum, beni harcamak için oğunup duran
Uçurtmaların gürültü taşıdığı kale dipleri
Ve kadın seslerinden dökülen çağlarda
Yüzmenin hafifliğini düşünüyor püsküller sallıyorum.
Hevsel Bahçelerine hep böyle uzaktan bakmanın özlemi
Ayağıma bir nasır olarak düştü
Saçlarımın dağınıklığı da bundandı.
Şurayı eller misin, evet, saçımın tam dibini
Xançepek'ten her indiğimde kalbimi de saçım da
Bir Hıristiyan gibi bu yüzden kabırır.
Hayat, geç öğrendim, bir özlemin tekrarıdır.

Göğün mürekkebiyle titriyor parmaklarım
Bulutla yağmurla akranım.)

(Günaydın yeryüzü!

İŖte böyle baŖladı, kuŖkuyla merakla, soruyla bakanlara

G l n yanık etlerden kokusuyla seslenmek

Merhaba Sevgilim!

Beni d v n p durduğum dizlerimde bir dalga gibi

Duran izlerle denizde, bakıp bakıp büyüklük

Hevesine kapıldığım dağlarda yoların kıvraklığı gibi

Sev, baėıŖla.

Sana ada diyeceğim

AteŖin sırrını bilen dilinle, yazıklar! Sunacaksın bana.

Olsun!

Kısraklar geceyi kendi toynaklarında bulurlar

Bunu da anladım.

Ama iŖte gözüme kaçan tozu fırlatıp atınca

Tozun sonsuz düzlüklerinde aygırlar koŖudayken

Meğer ne çok istemiŖim denizler kurusun

Adalar kalmasın, seni öpeyim

Bu ağın derin gölgelerinden, göğsünün çiçeklerine doğru

Dünya ve sular kuytu olsun.

Sevgilim!

Ŗubatlar biri bir devriliyor

Savrulsun kuŖluk vakti!)

Bir gün şafağı olarak yerleştirdim
delikanlı yüzüme
Dağların taşlı yollarına sözlerine inanç katıp
şarkılar söyledik.
Bir şey değışti. Yaprığın kıpırdadığını
Başakların toprağı a eğildiğini anladım.
Bu yüzden geldiler.
Önce paçalarımı kıvırdım çamura batmasınlar diye
Babama özentidir sanırım, tütün içtim
Hatırlıyorum, tam bir yıl okyanusları her düşündüğümde
sarhoş oldum.
Neyse söylüyorum: Bulutlar benim kelimelerimdir
İşte böyle başladı kadınlar için kendimi sınamam
Bu yüzden geldiler.
Hayat hakkında sırnaşan ve dinmeyen
Hıncın tufanları kadar dumanlı
Karanfili aşka, aşkı yaprağı yürüyen suya...
Bir denizin karşısına geçip denizler beklemek
Yetmeyince tüm çağrışımlardan hüznle
Yeminle, çıplak gözle baktığımız güneşin bıraktığı
kamaşmayla
Taşların tanımı suyun içimi kadar gerekli ama
güç şeyler yarattım.

Bazı yürekler, biliyorsunuz, çarptığında
Gök tomurcuklanır

Beni adım ele veriyor. Anlayın işte söyleyemem:
“ Güzel olan hiçbir şey özetlenemez

24 Ekim- 3 Kasım‘07

BUNLAR SANA

Ey hiçbir yere değmeyen ellerim
Siz şimdi yorgun ve yaralı bir delirtmensiniz
Akşamüstü göstereceğim aldıklarımı
Almak benim tekrarımdır
Fal alır yer değiştiririm
Kuş kuşatır yol kaplarım
Mesela bulanık alırım ki
İçkileri biraz gelmek olur
Güzelliği geçerim müthiş bir ilkeyle
Oysa biraz kin biriktiriyorum
İçinde hep bir Kürt ilgisizliği.
Gel, gör, geç; künk
Suyun ağrısız bir yasa olduğunu-duy
Olmanın türlü türlü kaldığını-bil
Sessizliğin hazırlanan bir şey olduğunu-anla
Bir de solar solar solarız ya
Yenilgi birikmiş kederdir.

Daha önce özgürlüğü çarşılarız
Yöndür, yalnızlıktır, upuzun geyiktir
Bunlar sana.
Kahve içtim, konuştum, dağa baktım
Bunlar sana.
Aslında yağmur yırtılmış sandığımız şeylerdir
Sevmenin de bir şekli vardır ya
Bulutlar onu temsil eder
Yoksa çoktan tedavülden kalkmış olurdu aşk.
Gam yapıyorum, çiftleşiyorum
Aman aman korkunun parçası oluyorum
Zaten içgüdüler çağa ayak uyduramıyor
Biraz olsun son yerime bak.

Ansızın çıkan ve bir motife işlediğim
Sorular olmuştur elbette
Bir takvimin sayısız ürpertiye barındırdığı
—doğrudur

İşte bu takvimin tasviri cebimde yazı tura
Öyledir,asla dirilmemek kadar öyledir.
Zaten çağrışımsız bir takım adlar gibiyiz
Düşünmek zamanı yatay yaşamak değil mi?
Bense bir kronolojik hesapla hatadayım
Daha yaşamadığım günlerdeyim
Yokum işte bu yüzden
Elde siğil yüzde çil
Elma kadar yokum taşan ırmaklarca yokum.

Şimdi okuyorum korkunç gizliliği
Yalnızlık bir örtü
Ne yapsak ölçsüz ve tanımlanmamış oluyor.
Öyleyse Oğlak Dönencesinin kesiştiği
İnsan barındıran bir takım adalar gibi
Biz başlamalıyız yaratılışa
Alt tarafı paylaşmak gibi olalım kımıldanışları
Siz ki, diyeyim, aramayın ıssızlığı
Bitti. Bomboş boşluktur kalan.
Bir belirti ısırtıyor aklımı
Şekil veriyorum anlam biçiyorum
Her şey birden kararan oluyor
Belirtiye böyle tuhaf gerekçeler yaratıyorum.
Demek ki iyi görmek gerek
Mesela seslerin halleri vardır.
Geçmiş hali, şimdiki hali, sevişme hali
Bir çıkmaza girme hali
En ölümler hali.

İşitmediğim şeyler vardır elbette
İşte onları ağustosböceğine sığdırıyorum.
Karıncalar hiç uyumsuzlar-duy
Bu arada yalpalanıyor anlaşmazlık-bil
Aşkı anımsatan her neyse –anla
Ellerimde soğuk soğuk günler
Bunlar siyah beyaz filmlere benzeyen
Büyük cadde, yalnızlık tekkesi
Belki de çağın kendisiydi.
Demem o ki doğruyu yanlışla çekercesine
Sanki geriye kirli kalıyoruz

Ey buklelerine yüzümü sığdırdığım saç
Asla kararını bulmuyor denge
Bir Yahudi gibi geriliyor sıkıntı
Gizli bir soykırımı kemirircesine herkes Ermeni
Ama ben kesinlikten korkuyorum.
Bir hışırta gibi kalıyorum köşede
Benim bu bıraktıklarım var ya
Çürüklerim, içimdeki taşlar
Bir kölenin mendilinden kalma.

Ya büyüyen dalga olmasaydı
Kum, yaprak, ilk bakış
Rağmın kadın olmasaydı

Ve sanırım önseziyi kendim buldum
Yani verilmedi, yaygınlaşmadı
Taş atarken ölümü avutmak için
Unuttuğum her şey için
Kesik ve gizlice büyüyen yaralarım
Böyleydim.
Sonra suyun şeklini çizdim.
Saçlarımın ucunu istekle gücendirdim
Bana öyle geldiği
Daha ilgim vardı şeylere
O şey her yılın artık saatleri
Bembeyazın hafif yarısı
Dedim ya önseziyi kendim buldum

Saymaya başladığımda her şey uzaktı
Eşek dediklerinde aklıma küp şeker gelirdi
Klasik bir saydamlık ardımda sarkardı da
Patlasa öfkem leke bırakmazdı dilim.
Zaten haftadan atılan bir günüm
Kitaplarda kopuk sayfa
Hâlen çocuklukta konakladığım sayılmazsa
Hiçlik sıkılır, biliyorum.
Bilin. Sinirler neyi andırıyorsa
Bu güneş şimdi ilk güneşlendiğimiz
İlk olsun uçmaya bağırdığımız
Ve çığılığımızda küf kalınlaşması.

Hep durmaya çalışan rüzgarlar vardır
Siz bilmezsiniz. Ben bilirim
Bilirim de uğultudur bu bana
Yani esmek öyle seçilesi değil
Durmak iyidir.

Kararsız bir denge izine karışıp erimek
yine öyle.

Ama bizi sonsuzlukta tutacak bir şey olmalı
Bir gürültü hiç tükenmeyen anlam
İki kere iki dört eder'in kesinliğiyle
Bir pas lekesi gibi işleyipte çıkmayan
Saklı bir fosil olsa da bir şey olmalı.

Demek istediğim yeşil heybetli
Kırmızı iki ile üçün çarpımı
Mavi ki yaygın bir söylentiye göre
Etkinlik alanını çok genişletmiş
Geriye kabartma tozunun beyazı kalıyor
Ben bunu korkunun yaygın hızıyla söylüyorum
Sizde söyleyin ve yoklayın ellerinizi
Yoksa suya işleyen şekil gibi
Yüzünüz dönüşümsüz katılaşıp
Örneğin biz aslında şekil almıyoruz.
Alıp aldığımız sadece korku
Yontuyor yontuyor yontuyor bizi
Hayatın can damarından.

Saat sabahın henüz mahmur hali
Ey gelecekteki rıza, donanmış derinlik
Ne çıkar olmayacak ilenmeden
Ne çıkar mavi nedir diye soranlara
Bir kadının adressiz yürümelerini göstermek
Bir de yakın olmayan şeyler vardır
Tekerleğe pompaladığımız hava kıvamında
Yolculukların başında bir taşı gösterip
Bu benim kimliğimdir demek gibi.

Biz Şimdi dolaşır dolaşır bakarız ya
Ama bir yerde durmak gerek
Sustuğumuz yerde duralım.
Mesela güvercin  ırpıntısıyla dolan kargaşada
Sokulamadığımıza Őehvetle duralım.
Sakladığımız Őeylerin kutsallığını katlayarak
Issızlığı yarıp bakir bir Őehir gibi duralım.

Ey eksik ve mağrur kanımıza gizlenen
Ve firavun hevesiyle şöyle bir bakan boşluk
Bir kelebeğin son zamanlarıyız
Boyutsuz bir derlemeyi andırır adımız
Sözlüklerde neredeydik.
Gece bastığında karanlıkta neredeydik
Şimdi var ya şimdi
İşte ben onu anında şöyle bir sarınıyorum
Gün gelir gelecek olacağım
Sahi neredeydik çiçekler döllendiğinde.
Biz saçlardan tırnaklara kadar
Güneyden kuzeye geçerken soğuk mevsimler kadar
Mum yanıyorken erimenin yorumuna kadar
Daha neler var neler yok
İşte o şeyler hakkında
Ancak çarpıcı sezeriz, ötesini söyleyemem.

YOĞUNLAŞIYORUM

Dün gece bir ses duydum.
O vakit bir adı kemirircesine
Kokular içinde tamburun gövdesine kayarak
Ay çıkar ve dolu dolu batarya
Yıldızların tarihi gibi bir sıkıntıyı geçerek
Evet, dedim, evet, yoğunlaşıyorum.
Yoğunlaşıyorum. Çocuksuz bir kadının yürümesi nasılsa
Gözün ve aklın arasındaki mesafenin kısalığı gibi
Bir anlamın savrukluğunu bitirerek
Her ayaklanmanın ince gerilimini sezerek
Yani istiridyenin ağırlı hali
Bozulan bütün anlamlar, sözlerin tarihi
Çağırıldığım ama uğrayamadığım hayatlar...
İşte bütün bunlar neyi anlatıyorsa, yoğunlaşıyorum.

- Bir kadını gördüğümdeydi ancak
Zamanla geçtiğim yolları anlamak
Durum buyken maksadımı aşmadan titredim.
Kes, kişi, zat: Derviş gibiydim.
Böyleyken beyazlattım kırmızıyı.
Biz çiçekleri susalım.
Parlaklığı, saygıyı ve sustuklarımızı susalım
Evrimin önünde mavinin sonunda denizler vardı.
Denizler diyorum denizler!
Susmak için beni beklemişti çocuklar. -

Bir iniltiyi arayan yolcuların
Öpmek renginde tahtaların rendelendiği
Masaysa masa hayretse hayret
Dolaşan ne varsa ona benzediğim.
Gücenik ağaçların ormana toplandığı
Diyelim sabah rüzgarının göründüğü
Binaların, caddelerin tertemiz tadında
Su taşıyan bir kadın gibi yoğunlaşıyorum.

Aç kimselerin görünümünü anımsadım ki
Birden beklemesini bildim
Sahi beni yoğunlaştıran
Uzak denizlerin kıyıları gibi değişken
Bazen derinlik bilimi yapan nedir?
Anlasam dolunay kadar anlarım.
Öpüyorum ağlamaktan öpüyorum gecikme biriminden
Geciktikçe yoğunlaşıyorum.

Düş

Ben seni en çok geceleri düşündüm
Bereketli güzel yüzün sarkınca içime
Sıyrılıp yıldızlardan nehirler aradım gözlerine
Kavgalarla yürüdüm açılmamış kapılarına, kapın güzel.
Bir yol savurdu bunca inada inat.
Dağ çiçeği incesine yandım teninin.
Ben seni hiç sağ yanından öpmedim, sol yanından öptüm
Yüzün telaşlı zamanlarımın ıslak yarası
Sağın elma kokusu, gök mavisi, türkü söyler
Varsın öpmeyeyim bir yanını, ne çıkar
Solun da sağın gibi bir ürkek kuş değil mi
Ben seni bütün yolların sonunda gördüm
Sol yanından baktım da sağ yanından bakmadım
Aslında çok yakındın bana ay çıplaktı.
Ben seni çok öptüm de solundan
Sen beni hiç öpmedin.
Sana yollarım, sana kaygılı sesimdeki sığınak
On yıl oldu, bu kadar beklediğim yetmez mi
Sen beni öyle bir öp ki sağ-sol fark etmez
Dağ sussun, yaprak titresin
İçimde bütün direkler devrilsin.
Unutma öp beni.

DAĞLAR RÜZGARINLA GÜZEL

Yado'nun anısına.

Bir gün bir ağıt yakıldı dağlarda
Ovaya dolan ses yüzümü çizdi.
Toprak beni istiyordu, bunu duydum.
Koyaklar ipince bir yakarış ki hem sevdiğim ağladı
Kalabalık anneler yüzlerini babalara verirken
Yaşama ellerimle esir bir çocuk tanıdım
Zulüm yakarış kabul etmez
Öyleyse kurşun tedirginliğine hazırlan
Yanlış sevmek yordu beni.

Yado* bir yanı dağ yolu...
Kuşluk vakti esen yelde son sözdü.
Kış geldiğinde yaprak dökmez çam.
Yani saatler unutmayı öğretince yine de sevmekti.
Ayvanın sarısında senin vuruluşun
Gülün kokusunda benim kanım.
Ellerim vardır yârime değmeyen, ağzım susmaya açılan...
Senin toprağı sevmelerin, dağa çapkın bakışın
Bu hâlden bilmez ihanetle düşüşün...
Senin ağzın ve gözünün yeşili kayar gecelere
Orada tut ki açılsın sözün
İşte tut ki gönlümüzü saran Düzağaç olsun yeşilin.
Yado Bingöl'dür.

***Yado:** Dağlara çıkmış, haksızlığa isyan etmiş bir Kürt kahramanı. (y. n.)

Bir gün bir ateş yakıldı dağlarda
Sular göge karıştığı yerde durdu
Uzadı  mr m n gizil hecesi
K fr  sildim, kış ı soğuttum, kuşkuya yattım.
Acıma t feng kuşanıp kendimi yaraladım.
Söylenmeyen sözler y rimin gözbebeğinde
Nice yağmurdan sonra benim  ld r l ş m...
Toydum, rüzgâr ın salınış ıydım.
Çok sevmek yordu beni.

Bir  eşme bilirim hava gibi gülümseyen
 i eklere su, taşa kıymet biçen...
Bir  eşme ki kırık mermerden.

(Dağlar benim rüzgâr ıma güzel, sular sesime taze.)

Yado kendini sevmeden, uçup düşlerden düşlere,
Bir kadın tanıdı ıslığından sıcak.
Suyun gölgesini o bilir,
Aşkın güzel bir namlu ağz ı olduğunu.
 imler ıslakken gözlerinde titreyen, dağ ın doruğudur.

Durdum durdum baktım gördüm
Kanımı akıttım üryan kızlara
Taze bir gelirken güneş
Irmakların akşamlara gülüş taşıdığını bildim.
(Yüksek ağaçları sözüne oğul
Bütün taşları kendine arkadaş kıldı o)
Silah bu yüzden vardı.

Bir gün bağdaş kurarken kuşlara
Dağlara verdi güzel insanlar son soluğunu
İçimden seçilmeyen öpüşler tutup
Kazıdım yaramı çıplak ayaklı kışlara
Gül sahiciydi, sevmek yine kırmızı
Sesimi sınıyordum yaprak titriyordu
Bir ülke kuruyordum aklımda
Ve isyân güzel bir sabahtı.

Yado kimdir demeden
Sekip dağlardan dağlara
Yüzümü ovalara yatırıp
Suları sererek toprağa
Kuşlar özlem taşırken yuvalarına
Kanımı ısıttım kentlere.
Yıldızlar da hep aklımda.
Göğü o tuttu.
Çırpınan balıklar vardı, kurtardı.
Kadınlar severdi.
Ceviz ağacının gölgesine tutkundu.
Nice hicretti kalbin bir yarısından
tamamlanmamış hıçkırıklara.
Yado dağdır.

KADIN NİYE...

- Kadın niye güzel
- Öyle görüldüğü için
- Sevmek nedir
- Buna cevap yok işte
- Asal sayıları sormuştum
- Evet... Her acıdan duymaktır sesleri
- Katır inatçıymış
- Öyle bilir işini onlar
- Peki ya atlar
- Onlar mı, kamyonun ince sureti
- Peki hız nedir
- Karanlığın önü desem
- Işık desem
- Her kadının bakışı
- Olmak nedir
- Zor bir soru
- Nedir nedir nedir, söyle hadi
- Vişne
- ...
- Hem kirazı da eklemeli buna, çok küpeli ağrısı
- Müzik
- Çözebilmiş değilim, hasretin ince uyumu demek mümkün
- Sevmek desem,
- Bir daha sorma desem!
- Mavi ne düşündürmeli
- Yontmak
- Yontmak mı, neyi
- Denizi, göğü, yağmurun sesini

(Belki yolunu şaşırın bir rüzgarı ikna etmek mümkün.
Konuşarak, ıslığa gül
kokusu katarak. Olmadı mı. Korkuya başvurmalı. Rüzgarı rüzgar
dize getirir.
- İyi bir fon oluşturmalı. Yangınlar olmalı.
Dilimizde kargaşanın küfrü. Zümrüdüanka nasıl yorulursa,
yorulmalı yormalı
tıpkısının aynısı. Yani anlayacağın bir soru gibi kalmalı rüzgar.
Aynen böyle –
Şimdi karanlığı kemirelim.)

ZABIT

Ne yapıyorsunuz diye sormuşsunuz
Aşağıdaki gibidir

- I- ...
- II- Bütün sesler toplanmıştır. Ortada yalnızlık
- III- Göğün mavi olduğu bir daha sezilmiştir
- IV- Cırcırböceğinin nasıl çiftleştiği, düşünülmüştür
- V- Yüzmek ne güzel duygu, bu hissedilmiştir
- VI- Anılara dalıp geçmiş yeniden kurulmuştur
- VII- Resmin tarihi mağaralarda irdelenmiştir
- VIII- Vicdan muhasebesinden geriye boşluk kalmıştır
- IX- Ayrılık beniadem tavrıyla kabullenmiştir
- X- Gece yat gündüz kalk, ah saatler saatler, denilmiştir
- XI- Yorumsuzluk süt beyazı ile eş tutulmuştur
- XII- Balkondan bakıp dağlar ne yakın görülmüştür
- XIII- Olanaklı olan ne varsa yapılmıştır. Bu ne güzel öpmek!
- XIV- Yırtık bütün eşyalar dikilmiştir, artı umutlar
- XV- Leylekler eski bir masal, yeniden dinlenilmiştir
- XVI- Aşk aşk aşk. Sen yorumla diye geleceğe havale edilmiştir.
- XVII- Gitmenin bütün halleri ezberlenmiştir
- XVIII- Sevmek nedense ayrılığa eklenmiştir, yazık!
- XIX- Durmak zaten bildik bir hal, gidilmiştir

EK:

- XX- Hayat gereksiz bir öfkeye kapatılmıştır, doğrudur.

HAYAT

Yürüdü ben de yürüdüm
Yürüdü taş dağa
Ağaçlar yapraklara yürüdü
Bülbül şarkısı gibi bir güzellik
Dolaştı ellerimin çizgisine, yürüdü
Sol yanıma bir bakış fırladı
Nasıl olduysa atlar yürüdü
İsimler yinelenen bir hayat gibiydi, yürüdü
Bu görülen benim açık ağzım, o da yürüdü
Ve dediğim, demediğim
Olup da olmadığım yürüdü
Sekmeyen kurşun sesimdeki utanç
Çoğalıp çoğalıp yürüdü.
Ey köpüren akarsu!
O dağ gülleri sesine yürüdü.

SEVMEK SORUSU

Tan zamanıydı ve uyudum da gezindim
Nuh'un beş zaman ötesini
Şuramı bir tepin haydi şuramı
Yoğur beni saçının her teline ki
Kaç yıldır her gün seviyorum seni
Sende bu hüzün yakındır
Gövdemdeki zürriyet sorusuna
Öyle bir azıcık kuş
Kendini görkemle aldatan.
Ben soru olsaydım eğer
Senin yüzünü giyerdim
Bakıldıkça çoğalayım büyük denizlere

Burada bulutların adı yirmi bir
Yıldızlara bakıp başlıyor mevsimler
Acaba med cezir sen ve çocuk
Yaz sonu Leyla'lar ve püsküllü bir aşk
Çıkmadan tükenen kadın sesleri
Tenha vadilere alınganlığını bırakan ben
Acaba diyorum gözlerimi açtığımda
Sen ne vakit dilimi ağlıyorsun

SANA DÖNDÜĞÜMDÜR

Güneş kayarken alnımın تنها ıslaklığına
Bende dolaştır kavim göçlerini
Büyük kırımları ağlayan bebe seslerini
Değdikçe sert rüzgârlar
Salın ağaçla salın gölge olup
Gizil harfler sır perdesi saklambaç
Dolaş neyin neresiyse cennet
Gündüz işleri sabah ezanı
Yılan sokması gibi...

Eski bir masaldı o dağlarda
Kuşun kendine uzun yolculuğu
Ve alnımın ince coğrafyasında
Doğduğum yer bir mağlubiyet saati
Uzakları uzak yakınları sıcak yara
Tepiyor ve geri geliyor ölüm
Tepiyor ve geri geliyor ölüm
Mağara resimlerine düşüyor gölge.

Koşmak koşmak durmadan koşmak
Bahçeye çıkıp koşmak
Sular akarken, yazarken, gülerken
Ninniye duran anneleri beklerken
Yardan koparken acı acı koşmak
Ağlatmayın beni alın
Alın ve koşun gövde mi
Çığ ve çıplak kuru dal çıtırtısıyla
Sevdaya kaybolan sesim gibi.

Vakit geldi vakit geldi şimdi
Eksik anlamlar yüklüyorum yalnızlığa
Gökyüzü bildik bir umursamazlık
Ve boşlukta kanıyor kimliğim
Sensizliğe ağlıyorum avuç avuç
Sensizliğe ağlıyorum ey ülkem ey sevgilim
Ben sadece nereye gitsem sana döndüğümdür.

KIYI

Her gün iki uzun havaydın yoksullukla beslenen
Hırg r bahçelerinde ekmek kadar h r
Delirmeden sevdim mermer kanatlı saçlarını
Ko tun hep ko tun en günahkar ayaklarla
Uzayan dilinle tıynetsiz geçtin benden
Çocuklar uyanacak kapı tokmaklarının g mb rt s nde
Öyle şiddetle arıyorum...
D neceksen kimse  pmesin seni

Tüm hayvanların rüzgârı ağzıma oturmuş
Sızlanıyor dinsizliğin sinsi fütuhâtı
Uzuyor acılar
Aşk hâlâ güzel saçlı bir kız mı?
Dil'e çamur kuyuya ben
Böcek sevişmelerine gül bahçeleri
Bir umut vermeliyim benden el çeken anneme
Aşk için toprak kaldırıyor muskalara
Silkinip sarhoş salyalarından aşkı bulmalıyım kendime
Yaz kış tek kıyı ora

Âhengi anılarımdan çekip alan ayrılık
Çok hatırlardım mimozayı gül takmış kız hallerini
Artık köpek var hançer ucunda dile beddua
Artık adım saçılmış yalnızlık
Ah fütursuz gülüşün ne çabuk çamur
Baba olamadım ama yaş aldıkça
Bütün yapraklardan seçip
Çok güzel babam olacağım.

EKSİK NOTA

Do: Kağıtta kalemin kayışı
Yumuşak mı evet yumuşak
Bir rüyada öpüşmek sessizliğinde

Re: Hispaniklerin uyku saati
Demek horlamak nefes almanın bir biçimi
Geçiniz öyleyse zamanı inciterek
Taşın kalbini ezerek, lütfen
Bütün hızları maviye yakıştırarak geçiniz!

Mi: Sarkıt ve dikitin derin aşkı
Bunun üstüne söz söylenir mi, bilemem
İyisi mi her dakikaya üç saniye eklemeli.
Mutluluk bir leke gibi duruyormuş, bazen

Fa: Paris güzel şehirdir
Ben görmedim kırlangıçlar söyledi
Güzelliği alıp bende
Yürüyen karıncanın
Sol ayak baş parmağına kondurdum.
Yaşsa!

Sol: Alizelerin dinlediği yan
Benim bir yerimdir, sol
Hıçkırığı tutmanın güçlüğüyle
Sol, benim insan yanım
Sevin, öpücükler kondurun
Bir esintinin içimizdeki yarasıyla
La: Sömürgecilik bağlamında ele almalı
Altın, gümüş, sonradan görmenin kızı petrol
Yokluğu nasırlaştırıyor ellerimde
Bu çağı atlayın lütfen!
Si: Madonna ile müthiş sevişiriz
Maria! kıvam kıvam memeleriyle
Maria! Çekingenlik
Maria! Saçlarının kokusuyla
Maria Magdalena!
Benim eksik kaburgam.
Do: Birden köpek uluyor
Açlığın kahreden acısıyla
Ulumak yepyeni iklimlere çağrıdır
Var mısınız?

- Gerisi bir başka şarkıya

(Bütün bunlara Fırat'ı da ekledim
En eski kardeşim!
Dicle'yi unutmadım şüphesiz
Bir çağ sonraki sevgilim
Dişil yaram, mezarsızlığım!
Böyle böyle tamamlıyorum eksik notalarını hayatın
Bir şarkıyı yorarcasına.)

BONCUKTAN SÜS

İkmale kalmış bir çocuk ürkekliğinde
Kerpetenle söküp akıyor yelesinde ter yere
Telve kokuyor o atın nazik ayakları
Ecele uzanan hazin bir bakıştı yine de
Koşarak Şahmaran örgülü desenler çizerken
Bir abla gibi eğildi rüzgâr
Susamıştı. Büyük denizler içti.
Adını sordum o atın yok dediler
Ah verdi bana boncuktan süsler kaldı ona.
Mini etekli küçük bir tayken daha, dediler
Nice bozkırı canlandırırды çehresiyle rengarenk
Derman Yokuşu'nda rüzgârını buldu sonra
İncinmiş yapraklar titredi bu hızla
Bir son vapurdu gece çökünce dağlarda
Şafağın tüm karanlığı çekmesinden sonra
Kuşun kıyas kabul etmez inadıydı her koşu
Sordum gizil adını da vermediler.

Atlar eceliyle ölmez biz varken
Daha küçük bir zamanken zaman
Orda tutulmuş insana nedensiz.
Birimiz evcilleşmiş ki kim yabancı belli değil.
Çok sonraları atların içinde otomobil
Daha yukarılarda bir uçak...
Ateşi yalayıp geçen toynakları
İzin verdikçe nefesi toprak bağırır
İşte bu yüzden
Uzak iki kardeş gibi
Kadınlar tanır en çok onları
Zaten talan at ve kadındı
Her âyetle yeniden yaratılan
Şeytandı dilimizde ikisi
Önce atları vurduk sonra kadınları.

RÜZGAR

Hıçkırıklara tutulur gibi suya eğilin rüzgâr!
Gündüz düşleriniz kaval sesine karışsın
Geceler zaten benimdir.
Bir desene özenle ayaklarıma kapanınız
Çiçekler veriniz bana kabulüm belkidir.
Rüzgâr! diyorum ki dilinizle sarın gövdeyi
Beni boş sokakların gece yarısına bırakın
Güzel kokularımda aşta hezeyan ve
Soyları tükenen büyük adamların küçük sırları...
Çok uzakta olsanız da dağları aşarak
Beni sarsıp ta geliniz.
Size hudut yoktur bilirim.
Deniz deyip durmayınız sesinizi bahara veriniz
Zembiliniz mutluluk dolusu geliniz sevdıyla
Bana sevgilim deyiniz özleyiniz.
Ve toprakta buğday tanesi
Yerde uçurtma delisi çocuk
Gökte çığlığıma düşen gölge
Maviyi aşan kuş kanadı olunuz.
Parmak uçlarında duyunca sevginizi
Sonsuz kanımla size karışacağım ben de
Sizin eviniz değil miyim, seviniz beni
Utanmayınız sürün tarlanızı

ISLANMIŞTIM

Sonra ben yürüyordum
Taşa takıldı ayağım, sektim
Yağmur yağıyordu biraz da ürkektim
Bir ses duydum, döndüm
Islanıyordum ama yürüyordum
Ayağım ağırıyordu
Dönecektim ama ışıklar yandı
Herkes yürüyordu, Sirkeci'deyimdim
Gara gidiyordum, akşamdı
Öğleydi sabahtı biraz ıslanmıştım
Sıcaktı soğuktu taşı yontuyordu
İstanbul gibiydi yağmur
Bir ses duydum, durdum
Dönüp bakacaktım, ayağım ağırıyordu
Ben ıslanmıştım ses ıslanmıştı
İstanbul ıslanmıştı, yağmur yağıyordu
Dönmem gitmem gelmem yağmurdu
Sirkeci Garında ayağım ağırıyordu
Islaktım, bir ses duydum, ürkektim...

YÖN YORGUN

(Doğunun varsa bir kutbu
Hiç şaşmaz Dersim derim
Munzur dağıysa kutbul aktaptır, belli)

Bir yorgun yönde çıkıp geldik
Toprağı tanıyan ellerimizle
Taşın sırrına ter dökerek geldik.
Gündü geceydi önceydi sonraydı
Yüzünü hatırlamadığım kadınlarla
Suyun gölgesini birbir geçerek geldik.
Yağmurun sabrı saçıldı üzerimize
Durduk durgunluğu arar gibi
Tıpkı ses tıpkı geyik
Kurttan bir son kaçış geldik.

Bir ağacın rüyasıydı
Koşarken soluğuyla tükenmek.

Bir akşam vakti biz yine yürüyorduk
Ah! dedi Cebel, ovaya bakan yanım kuyunun yurdu.
Karlar ki erimek içindir.
Ben, kuşun yarasında hıçkırık gibiydim
Bir aralar yalnızdım
Yalnızlık, bilirsiniz, en eski tarihtir
İnsan oraya göçer.
Bakan yanlarım, baktıkça yara alırım.
Kulak verin:
Nehir değil kum değil beklemek yüzerdik
Yüzer yüzer biner biner
Yaz kış demeden kökümüzü arardık
Aradık bulduk. Kuş sesindeydik
Kuş ki zamanın uçarı hatasıdır.

Söyledi bir kaç sözünü
Gün doğarken kuyu:
Suya karanlık değince
İçimde eşkıya korkusu birikir
Üstümde bir boşluk
Bu boşluğun açısı gece gündüz.
Belkiyle yoğrulmuş yağmur dualarıydık
İncelmiş bir akışmada
Hani damlanın kabartısında
Toplanmış bütün kokular gelirken
Erkeği sevmekten kadını okşamaktan
Nehirlerden vazgeçmelerin dualarıydık.
Bütün bütün yalnızdık.

Bunca facianın inciten beklentisi
Düşmüş bir kelimeydi cümlede.
Gökyüzüyle, şaşırان uçurumlarla labirent gecikmesi
Yol diyordu, biz, yol üşüdük.
Eskimeye dair yüklüce kış gelir
Sonra her şey beklenti, izleri yok eden rüzgar
Hiçliğin bembeyaz delikanlısı karla gelir.
Kış ki evcil bir mevsim
Büyür büyür uzar gider yol olur
Orda dur. Yön yorgun zaman yorgun

SES

Biraz giden bir Şey gibi
Yanıp tutuştu sigaram.
Rüzgar esti.
Ben bu havaları bilirim dercesine
Öttü baykuş kalbimin sızısına dayanarak
Sonra yaprak kırkikindi yağmuru
Bir uzun hava gibi serildi sesime
O ki geceydi. Günü bekledik.
Ah sesler! Üşüyen yerimdiniz.

Selin getirdiği taş
Bir de nergis, şavlan boyu
Telekteki mavi
şimdi sizleri soruyorum
Nasılsınız?
Nasılsın incir altı cami gölgesi
Tarla sınırı su sırası
Bukağıda eskiyen inat
Atın gözyaşı ve toynaklar, sizi soruyorum
Eksik bir cümleyi tamamlarcasına
Çünkü bütün göremediklerimle sınıyorum gördüklerimi
Çünkü bir eksik toplamdır hayat

(İğne iplik yumurta tavuk
Sen ben gel çay içelim yemek yiyelim
Sonra yine çay yine yemek
Kemiklerimi sıyr gözünü ver bana
Sevişelim durmadan
Elim ayağım tutulsun
Dönelim bir ize karışırçasına
Zaten sevişmek iklimlerin başlangıcı
Yağmur kar dolu
İşte yağarcasına düş üstüme
Sonra bahar sonra ırmakları çoğaltan heves
Böyle böyle kıvamını bulalım hayatın)

Yanlış anlamanın güzel durduğu
Ve su içtiğimiz yerlerde
Üç çarpı için ederini yediye çektik.
Sesin ağırlığı gölgesi kadardı
İşte bütün seslerden
Denizdeki damla
Güneş ve akşamın efkarı
Ve bir davulun duyulur yeri dim

Ah! ses değil söz gerek.

BİRAZ SABIR EY!

Ey içeriye davet edildikçe boğulduğum oda
Ovalar nereye kadar uzanır.
Ey bir vakit sonraki incelik
Doğu kış uykusudur
Yakışıklı kimsesiz ama kör
Sonra çokça kadın
Doğurgan bir beni uyandır havası
Fazla öykülerin annesi
Yıldızı her mizahın sebebi

Etnik grupları lüks feneriymiş ÷lkemizin
Öyleyse kim her mevsimin ışığı oluyor birinci derecede
Argo tabirle objeye bakıp
Antropoloji çalışması yapmak gerek
Görür görmez anasını belleyeceksin batının
Bir de mesela balıkların fantezilerini
Cezanın önemini kavrayacaksın
Değişimde söz edip
Kurutulmuş gül olacaksın biraz fani
Böyle hazırlıklı, kaygı taşıyan bir ayrıntı
Püf noktası olacaksın her işin.

Biraz sabır verir misiniz ey!

DENEYELİM

Sabrın yorulmasını deneyelim
Bir sese çarptığında düşlerimiz.
Köpek havlaması bir kırlangıçta
Nasıl anlam buluyor, onu deneyelim.
Sadakatin ıssız yollarında yürüyen kadınların
Ah! demesindeki hiçlik tablosunu deneyelim.

İlim irfan nedir
Güzel görmek nedir
Sıcak soğuk sen ben...
Bütün o göz ucundakileri deneyelim
Sırtım üşüyor, güneşi
Kalemi ne güzel tutuyorumu...

Kime çekmişsek onu deneyelim
Bak şimdi biraz özlem biraz sükunet deniyorum
Sonra aşkı deniyorum ki
Bu sınırsız bir yorumdur
Karın binbir çeşit erimesi
Suyun her taşa ayrı ses vermesi
Daha neler neler, işte bunları...

Haydi gel sevmeyi deneyelim.

DEDİM Kİ

Şimdi çıplak bastık geceyi
Uzun soluklu tırpana gibi.
Bulutların ağırlığını hesaba katarken
Dedim ki:Enfiye enfiye enfiye
Koklamak değil içmek doyurmuyor bizi

Haftanın günlerini unutmamak için
Benim adım Cuma O'nun adı Pazar
Birde ertemiz var
Dört gün akılda, vesselam
Dedim ki: Biz gerisini görmüştük istediğimiz kadar

Bir çocuğun ilk sözünde
Yeni anlamlarla türettik yalnızlığı.
Canımla cürümüm dudak bükerek kabahat buluyor
Sevişirken ihmal ettiğimiz mumun erimesine
Dedim ki: Sen yorumla

Olmayan burçlarda donup kaldım.
Kendini arayan ağaçlar gibi
Uzun süre mülktüm, eksiktim.
Dedim ki: Yağmur bir zenne
Bu da reva mı yani yere düşmüş mü düşmemiş mi ne

Örümceğin bildiği benim suçum.

ÇOĞALAN ŞEYLER

Anlamın doğusuna gittim.
Sol, batı mı olur?
Ya sözün ötesi.
Ötesi yok.
Ölmek yazmak çalmak gibi
Şey'lerin önüne hiçbir bazı gelir de
Ruhun da anlamı yok galiba.
Bir de güneş vurunca
Isınan şeylerdir anlam.
Aşk mesela kışa yakışmaz
Öyleyse kazalım toprağı
Orda gün gün, ay yarım
Kavrulan şeylerdir anlam
Bu yüzden durmadan yenisini bulmalı
Sıkıntıya gizlenmiştir anlam
Okşayın sıkıntıyı ve bakın ne güzel şeyler...

Karanlıkta bir ata yüzümü verir gibi
Küfür değil donuk değil
Derin bir yorgunlukla
Yılgın düşen yağmurda
Bir damlaya adımı verin, doğum günü olsun.

Çoğalan şeylerdir anlam.

GELMEK BİTTİ

Karasabanın izine karışmış vakit.
O vakit ki yastığın kirli yüzü.

Sütün bozulmasını önleyen çaba gibi
Sorumluyum ben ruhumun üvey kardeşiyle
Bahçe ekmekmiş inek sağmakmış
Şimdi bunlar ömrümü kırkıyor
yatkın bir elin hızıyla.

Sonsuzluğun gerekli yanını
Duydum kaval sesinde.

Taşa taş diyorum.

Adım gibi biliyorum ben karanfilim
Çünkü görmek fiili
Islak kokulu saça benziyor.
Sözelimi bahçeye hortumla verilen suda
Biz saatin durmasını hesaplarken
Hani ceviz ağacın altında kelimeleri yumuşatırken
Yortunun yorgunluğunu tuhaf karşılamadan
Hüzün nedir, dendiğinde, göze ilişen çiçektir diye tutturup
İçmek mi, bütün şaraplar olasılık, cevabını verip
Çokluk mu, ayrıntı ayrıntı...
Demek ki saçımı kesmeye daha çok var
Dağlar bir dalgınlık gibi dizilmiş çünkü
Gelmek bitti.

Kadınları vurguluyorum.

BİR AĞAÇ GÖRDÜM

Bir ağaç gördüm kuşlara gebe
Gölgesi tam dibine eğil eğil bağırır
O gölgede bir kadın
Elleri var saçları var
Ama önce gözleri var, vay anam!
Bu gözlerde çocuklar oynamak hevesinde
Top koşar çok güler
Her gülmekte ipek gizlidir
Ben alıyorum o ipeği
Bir yürüyüşe sarıyorum
Biçimi dipdiri bir yürümek ki
Bu yürümeyi var ya bu yürümeyi...

Mesela uğruna beş kez
Ölüp ölüp kalktığım hususiyet
Her damla ilk adını hatırlatır sevgilimin
Kazıdıkça adını kazıdıkça yalnızlık.
Oyukta, uğruna yaşadığım boşlukta
Bana kalbimin, biliyorsunuz, oyunudur
Simsiyah kadar alınganlık
Ben bu alınganlıkta büyür büyürüm de
Bir kavuşmayı ertelerim.
Bu ertelemeyi var ya bu ertelemeyi...

ANLIYORUZ

Ve son şehirler yıkıldı.
Sıçrayan çamur nasılsa
Anlıyoruz.
Şüphesiz taş atılır
Kaşıktaki çorba içilir
Sessizliğin ilavesi ateştir, yangın çıkar
Anlıyoruz.
Ayna acıyan yanıdır insanın
Bütün dert koca bir ünlem bırakmaktır geriye
Anlıyoruz.
Üç çölün tenhalığı
İşte dünyamız bu: Aşk
Camdaki buğuyken şimdi adımız
Dokunduysam şiir ezberler gibi soluğuna
Anlayın.

Çünkü kıymete özendi kalbimin
İlk yanışlıkla ağırlığında geçen yüz
Huzurlarınızda her dilde anlıyorum
Enlemesine

GÖRE SEVMEK

Eski bir klama kayarak
Kürdistan saatine göre seviyorum.
Mesela çay kokusunu alınca
Bir acayip gitmektir şeyler
Yer çeker beni
Zaman kıpırtısızdır o çekmede
Bu yüzden ağaçlara göre seviyorum
Yeşil kalıyorum mavi gidiyorum
Gitmek pırıl pırıl sudur
Bir şeydir ki çıban patlayınca
Rahatlamasına göre seviyorum.

Çiçekler açmışken
Benim çiçeklerim, kimsenin bilmediğim çiçekler
Bir bakıyorum çiçeklere göre seviyorum.
Ay doğunca tuhaf gri renkte
Ben geceye göre seviyorum
Düşünüyorum böyle düşünür gibi
Nerde düşünmüşsem o düşünmeye göre seviyorum
Her şey böyle aslında
Bir ayar bir uyum toprağa
İyidir güzeldir de
Ben toprağa göre seviyorum.

Ezberi hiç sevmem
şarkıları severim
Ezberlesem hevesim geçer
O ezberlemediklerime göre seviyorum.
Sen yürüyünce ben bakıyorum
Öyle güzel bir yürümek ki bu
Ben ayaklarına göre seviyorum.

BEN İSA

Benim adım İsa
Biraz babasızımdır

Saçlarımı tuhaf sayılacak kadar severim
Varlığımı hiçlik mabedine kaptırmamak içindir
Çarmih, dedim, çarmih, yeşilin en koyu tonu ile

Ben Kürt olsaydım
Gerinmek dua olurdu.

Babam benim, eksik Yusuf yani
Tavus ellerine sarılır kadınların
Öper öper bekler, ipince

İstavroz nedir diye sorduğumda
Bir şeftaliyi gösterdi o

Aşkın karekökünü alınca
İki kadın gibi duruyorsun Maria!

Rumuz hilaldir her resimde
Gerçek çarmıha öykünmüştür.

RAKAMLAR

- 0- Kadınların en güzel yüzü
- 1- “O’dur de, Yehova”
- 2- Kibir ve kasıntının mükemmel anıtı
- 3- Alfabenin eksik harfi
- 4- Gizli bir günah çağrısı
Taşkın üçgen demek daha doğru
- 5- Bir özentinin ince kıyımı
Su su su diye bağırır
- 6- Doğurgan kimlik. Örnek rakam
- 7- En sevilen selam. Yaratıp yaratıp dinlenelim.
- 8- Suni bölünmelere geçit yok. Yaşasın birlik!
- 9- Görünmez bir çengele sahiptir
- 10- Güzel söz geniş kapı. Haydi sonsuz olana!

NAFİLE

Hayat bilgisiyle taşan ırmaklarda
Taş olmanın üslubuyla yüzümü yıkadım
İki su nasıl buluşur
Bir fikrin kırılan yeri gibi teklifsiz anladım
Bana göz bana su perdesi
Kabartmalardan kalan bir çocuk sesi, bana...

Eski olmanın nidasıyla kımıldıyor
Denizin bir yerlerinde masal kımıldıyor
Kalbim uyu kalbim uyanma
Kavmim bir serzeniştir
Kalbim nefret nafile
Nafile sürgün nafile çöl
(Korku da incinir)
Sus nafile unutmak nafile
Mayıs, Haziran tüm aylar
Çünkü sevmek...

Çok kesikli yarayım, bir acayip anladım
Kan pıhtısı, şebnem
Zihnimde beliren değışken cevap
Bir çizginin dingin mührü gibi parlıyordur

Annemin çağırımalk sesiyle çoğalıyorum
Çoğalıyorum unutmanın tarifince, nafile
Nafile uyandım, nafile bildim
Işık dudaklarımda tabiatını buluyor
Bu pervane bu rüzgar
Dünya dönmüş, nafile.

İHANET ÜLEŞİLMEZ

Unutulmuş ne mevsim varsa serçe cıvıltılarında
Yetinirdim Adem'in Havva'ya muhtaçlığından beter
Güneş kısacıkken nereye gidiyor demeden
Açardım tenimi uzak bir yurt gibi
O gerinen rüzgârda bendim.
İhanet üleştirilmez.
Kararmış buz gibi, terden geri taştan tuzak
Kirin, küllerin, küfün tazeliği
Tekrar toprak azar işiten köpek, yaltak
Bir yerden başlamalıyım ürküyorum, sen, derken
Yalan yok ihanet sana çok yakışıyor
Kaç borçlu zamandayım sende, bu karşı devrimde
Kaç çocukluktan beri kimsesizliğin incinen teknesi
Sezer oldum; uslanmaz bu uğultu ben sussam da
Bir ölü tren geçti benden rüzgârım delirdi
Her yaşın bir yüreği var
İhanet o kadar olur. Büyüme.

Benim de uçurtmam koptu yağmurun öfkesiyle
Yasak parmak izleri toplandı kalbime
Göğsümde ölümü düşleyen arkadaş kabahatiydi
Kırgın ağızların büyüyle beslenen “aferin”
Demedim, suskunun tuzlu aymazlığı ne güzel!
İhanet üleştirilmez
Kırk çift gözün olsa da sese arkadaş
Hiçbir gözyaşı fısıldamaz akağacın yolunu
Susmak bilmez iki kez sevdiğin ne varsa
Irmaklar bir hayli taşkın
Çünkü eksik bir yapraktır bellek.
Öğüdün sularında yol hep kısa.

Keşke, diyorum, gizli bir resmin çizilse
Çürüyen her yanın orda dökülse
Baksam ve kalbin hiç kalmasa.

Kirlendi rumuz “biz” gerçeğin güzelliği.

EYVAHLAR!

Birkaç zaman sonra ölüm görülecektir
Taşın tevhidine akacak her şey
Bunu yakın çekimde düşünmeli
“Kamera! “ denmeden hareket etmeli kamera
Üstten daha daha üstten
Evet, bir hızı durdurarak
(Burda aslan avını parçalıyor)
Isırılmanın korkusunu sözlüklerde arayan
Ve kırmızının kenar olduğunu bilerek
Geride ormanın güneş görmemiş yanını, ... ah!
-Şimdi gölgede kalan bu mantarlar zehirli mi olur?

Karanlığın uzak görüntüsü
Bu esnada bir parantez açmalı. Açtım
(Gecenin getirisi karanlık değil
Eve çekilmektir)
Yeniden çekim
Karanlığın uzak görüntüsü
Engin dağınıklık.

Atların koşmalarına öykündüm
Adeta, tırıs tırıs, link link, dört nala dört nala
Bu koşmalara hal bulmak
İnce bir maskenin zor saati
Tık tak tık tak. (En yakın çekim!)
Ovanın düzü. –İnce bir su sesi
Güneş mi, arkadan vuracak şüphesiz
Bir resimdeki renklerin yoğunluğuyla.
Koşarken hevesin uyuyan yeri titremeli
Atlar ! dediğimizde:
Taşşş ...
Bu çatlama yakalanmalı, atın hızını çalarcasına.

Yakın çekim. Şüphesiz gündüzdür.
Hangi saat olduğu farketmez.
Bir kokuyu almak uğraşındaki
köpeğe odaklanmıştır kamera, biraz hınçla.
Eyvahlar!
Biz bu arada atı
Ve ata binmiş kadını unuttuk,
uzak çekimde
Unutmak sarkmış meme kıvamındadır
Ağır çekimle durmadan yoğurlan yoğrulan...

- Y'nin kuyruğu nasıl çizilmeli?
İşte bunu yoğurdun ekşimesi gibi düşünmeli
Suların geç aktığı vakit
Geç akmanın ilginç yorumu
“Kamera! ” dendikten sonra müziğe eklenmeli
Ayaklar ayaklar ayaklar
Kamera sürçmeyi pişmanlıkla almalı
Pişmansız alınansa kadının yürümesi
Pişşş...
Ateşe su döker gibi bakın lütfen.